

asias millioner

JULEHILSEN FRA ANNIKEN OG AKIRA

Organ for Evangelisk Orientmisjon

Nummer 06-2006

www.eom.no

90 Årgang

 EN KIRKE UTENFOR KIRKEN

 DEILIG ER JORDEN

Misjonsgruppene

- Bærebjelken i misjonen

Hvor to eller tre er samlet i mitt navn, er jeg midt i blant dem.

Jeg har hatt det privilegiet å besøke nesten alle gruppene til Orientmisjonen i løpet av året. Det har vært en veldig fin opplevelse å møte folk som trofast har støttet misjonen, så å si, hele livet. Noen av gruppene ble startet av foreldrene til de som er aktive i dag. Misjonsengasjementet gikk bokstavelig talt i arv. Vi har pr i dag 25 aktive grupper

Bibelkretsen startet i 1928 av noen av foreldrene til de som er med i dag. Fra venstre: Richard Dahl, Ib Vielsted, Erling Knudsen, Terje Ruud og Birger Knutsen.

som støtter misjonen. I tillegg til dette kommer en del bedehus og menigheter som også er med.

Misjonsvenner samles for å dele Guds Ord, bønn, misjonsinformasjon og fellesskap. På Maura bedehus, ved Gardermoen, samles trofaste misjonsvenner til kaffe, samtale og forbønn. I Thereses gate i Oslo kommer tidligere misjonærer sammen. De mimrer om gamle dager, spiser god mat og ber for misjonen i dag. På Notodden treffes 10-12 kvinner regelmessig. Mennene i "Orienten" i Oslo har vært sammen en gang i måneden siden 1950-tallet. På Kolbotn er det en dynamisk kvinneforening med stor interesse for Japan. Felles for dem alle er lukten av nykøkt kaffe, godt fellesskap og generøse kollekter. Det er noe veldig godt over disse samlingene. Noe gammeldags, nesten nostalgisk. Selv om misjonsgruppene er blitt færre med årene, representerer de likevel mer enn halvparten av gaveinntektene til Orientmisjonen. Vi er veldig takknemlige for at enkeltmennesker tar seg tid til å samles for å fokusere på misjon. I alle år har disse vært selve bærebjelken i misjonen. Vi

vil gjerne slå et slag for misjonsgruppene. Vi vil oppfordre våre lesere om de kanskje skal vurdere å bli med i en gruppe eller eventuelt starte en selv. Vi tror ikke misjonsgruppene tid er forbi. Det å samles, der fellesnevneren er noe utenfor oss selv, er noe som trengs i dag. Samfunnet blir mer og mer selvsentrert, og vi trenger fora der vi retter blikket bort fra oss selv. Informasjon kan fåes fra misjonsblad, brev fra misjonsfeltene, internett, dvd, besøk fra kontoret osv. I EOM har vi organisert det slik at hver gruppe er representert på årsmøtet, og slik får man også innflytelse på misjonens virksomhet.

Vi vil takke alle som har stått sammen med oss i misjonsarbeidet i året som gikk, enten gjennom misjonsgrupper eller som enkeltpersoner.

God jul og godt nytt år!

Roald Føreland, informasjonsleder.

Evangelisk Orientmisjon

Evangelisk Orientmisjon (EOM) - tidligere Den Norske Kinamisjon er en felleskristen misjonsorganisasjon grunnlagt i 1889, som i lydighet mot Jesu misjonsbefaling har som oppgave å utbre Guds rike blant Østens folkeslag og i andre områder Gud måtte lede til.

Forsidebilde: Kinesisk bestefar sammen med sitt barnebarn.

Asias Millioner

Organ for Evangelisk Orientmisjon
Årgang: 90
Utkommer: 6 nummer i året
Utgiver: Evangelisk Orientmisjon
Trykk og layout: Kristiansand Trykkeri
Ansvarlig redaktør:
Andreas Håvik
Theresesgt 46, 0168 Oslo
Tlf: 22 60 94 40
e-post: andreas@eom.no

Kontor og ekspedisjon

Slemdalsveien 1
Postboks 5369 Majorstua
0304 Oslo
Tlf: 22 60 94 40
andreas@eom.no
Bankgiro: 3000 15 76719
Org.nr: 00971.433841

Hovedstyret

Styreformann: Trygve Jordan
Margot Sjøen
Anniken J. Borchsenius
Jens Måge
Åge Ånensen
Doris Brekkå
Morten Holmquist (vara)
David Husvik (vara)

DEILIG ER JORDEN

Asbjørn Aaviks (1902-1997) liv var enestående – på mange måter. Da han var 17 år gammel, møtte Gud ham med kallet til tjeneste i Kina. Det preget hele livet hans. Han var misjonær i omkring 40 år, først i Kina og senere på Taiwan. På grunn av 2. verdenskrig var han atskilt fra familien i åtte år.

EN JULAFTEN I KINA

Plutselig blir lysene slått på inne i kirken. Et for et. Vinduene kaster kegler av lys ut i kvelden. Også plattformlysene står på. Det flommer ned trappen til meg, så jeg lukker døren. Det er enda femten minutter igjen til møtet. Men plutselig er det noe som tar til å famle ved orgelet. Ikke sterkt, men søkende og hele musikken er en eneste stor disharmoni. Bestandig to tangenter ned samtidig både i bass og diskant og det skjærer i ørene, går til marg og bein. For alt hadde vært harmoni her fra min trapp. Men vinduene var vidåpne, så jeg må lytte. Der inne ved orgelet er det noen som famler etter en melodi. Han forsøker igjen og igjen og så endelig... Jo, det er "deilig er jorden", men melodien kommer bort igjen fordi så alt for mange tangenter trykkes ned samtidig, for så atter å komme tilbake til meg gjennom de åpne vinduene alltid med to tangenter trykt ned samtidig. Så sitter jeg der og synes hele kvelden er

ødelagt. Jorden er ikke lenger deilig. Guds himmel prektig er ikke prektig lenger. Og sjelenes pilgrimsgang er stansen av organisten der inne, så jeg går inn.

Ved orgelet på den andre siden av gelenderet sitter en ung gutt med ryggen til meg. Han merker ikke at noen kommer. Ellers er han alene i kirken. Jeg går nærmere. Da oppdager jeg at gutten som spiller ikke har fingre, de har sykdommen spist bort. Gutten sitter der og spiller med knokkene, med håndflaten opp. Derfor kommer alltid to tangenter ned samtidig. Nå er jeg enda nærmere. Den unge oppdager meg og slipper tangene. Jeg ser mot plattformen og slik møtes vi. Da ser jeg at gutten ikke har nese og heller ikke ørene er i behold. Sykdommen eter og eter på ham. Det meste av leppene er borte, men så smiler han plutselig opp til meg. Tennene er skinnende hvite. Sykdommen har enda ikke ødelagt dem. Så blir det plutselig stille mellom sal og plattform. Den eneste lyden

er alle nattsvermerne som trekkes inn av lyset av neonlysene i taket.

Bare fortsatt sier jeg! Og gutten svinger atter krakken mot instrumentet. Han er 18 år, blitt et Guds barn i sin sykdom og ville så gjerne lære å spille orgel. På nytt kommer disse dobbeltonene med stumper av en melodi, som gutten er blitt glad i. Knokkene er det lite igjen av også for sykdommen eter seg videre opp over hendene. Ingen medisiner synes å kunne stanse denne hos dette barnet. Og jeg blir der på andre siden av gelenderet, for her inne er jorden igjen blitt deilig. En gutt uten fingrer, nese og ører er blitt med i det store pilgrimstorget til paradiset. Kanskje tærne og er borte for han har vanskelig med å trø nok lurt til orgelet, men han har gjemt den skaden inne i de hvite tenniskoene

En historie fra en av Asbjørn Aaviks bøker.

UNDER JAPANS OVERFLATE

Av Akira Mori

KJÆRE TROFASTE VENNER!

Hjertelig takk for at dere løfter opp Japan og oss gjennom deres bønn og offer! Gud hører deres og vår bønn om Herrens besøkelse Japan. Den har begynt!

Protestantisk misjonsarbeid i Japan begynte vel for 145 år siden. Mange av de første misjonærene satte tydelige og dype spor etter seg i samfunnet. De bygget høyskoler og barnehager, så vel som sykehus og andre sosiale institusjoner. Å, jo da, de forkynte evangeliet både gjennom det og utenom det. Utallige japanere, særlig de unge, ble preget av den kristne tro misjonærene levde i, og de ble i sin tur banebrytere i alle samfunnsgrener. Det på tross, har Japan vært kjent i verden som en av de vanskeligste misjonsmarker for evangeliet i alle år. Typisk, man trodde at kristne i Japan var rundt 0.5 prosent av befolkning. Alt for lenge har Japan vært betegnet som et åndelig "kaldt punkt." Det er ikke sant. I alle fall ikke nå lenger.

Jeg må skynde meg å bekjenne at jeg hadde vært én av dem som tenkte negativt om Japans åndelige situasjon for lenge. Men etter hvert har Gud ledet meg til å se noe under overflaten. Da et multinasjonalt team av 13 pastorer og kristne forretningsfolk, flere av dem med ektefelle, besøkte Japan i fjor høst for å velsigne Japan, ble det helt klart for dem og for meg at Japan var alt annet enn et kaldt punkt. Vi fikk møte mange, mange japanske pastorer og kristne med enorm

brennende hunger etter Gud i hjertet. Mere enn ett år er gått siden, og Gud har vist meg mer av den brannen i det siste.

FRA MIYAKOJIMA I SØR TIL AOMORI I NORD

I september startet det. Jeg mener min "reisevirksomhet." Full Gospel Business Men's Fellowship i Japan – FGB Japan inviterte pastor Ian Shelton fra Australia som hovedtaler for deres årsstevne som ble holdt i Kobe. Jeg var hans tolk. Før stevnet var vi primært i Ootsu og møtte ca 20 pastorer fra Shiga-fylket (Ootsu er fylkets hovedstad) i tre dager. Disse pastorer lengtet etter Guds transformerende vekkelser for sin by, sitt fylke og sitt land. De har dannet bønnfelleskap i hvert sitt distrikt og søker kristen enhet i sin by. FGB's landsstevne samlet ca. 200. Pastor Ian talte budskap fra Herren. Arrangørene ble overrasket over å se 15 pastorer på et av møtene. Samarbeidsviljen hos pastorer for FGBs legfolk hadde ikke vært stor tidligere. Gleden var derfor stor hos FGBs folk. På det siste møte ga pastor Ian en sterk utfordring. De som virkelig var innstilt på å ofre alt for Guds transformerende vekkelser, måtte reise seg. FGBs formann reiste seg og trodde ikke det ville bli mange. Det var ikke mange i det hele tatt – som ble sittende!

Turen gikk videre fra Kobe til Wakayama. Der var 18 pastorer fra hele fylket samlet for å vite mer om Prayer Summit. Så mange pastorer hadde ikke vært samlet før. Der var

pinsevevnn og baptist, karismatisk og anti-karismatisk. Alle ble enig om å ha Prayer Summit til neste mars! Jeg så et under den dagen.

I oktober kom pastor Vuniani fra Fiji for 4'de gang til Japan. Jeg var hans tolk. Han var innvitert av Hellige Ånd Verdens Misjons Konferanse. Gud brukte ham mektig og rørte ved de 1600 – 1700 deltakeres hjerter. Pastor Vuniani talte i de to første dagene av konferansen. Etter Vunianis tale på den andre kvelden, tok en brasiliansk pastor ordet. Han ba japanere om tilgivelse på Brazils vegne for umenneskelig behandling av japanske innvandrere. Så ba japanske pastorer om tilgivelse fra kinesiske, filippinske og indonesiske pastorer for brutalitet og umenneskelighet under den siste verdenskrig.

Vuniani med sin yngste sønn og jeg dro deretter til Kumamoto i Kyuushuu. På to kvelder var ca. 200 til stede hver kveld. På dagen kom nesten 50 pastorer fra hele Kyuushuu i søken etter Guds besøkelse og forvandling. Mot slutten av det siste kveldsmøtet gikk en pinsepastor fram og ba ikke-karismatiske pastorer om tilgivelse for sin hovmodig innstilling. Herren gjorde en dypt-pløyende renselse og befrielse den kvelden. I Okinawa, samlet over 200 seg til 3 kvelder med Vuniani. Der var 28 kirker og menigheter representert! Herren rørte deres hjerter til alvorlig omvendelse, anger og bot, tilgivelse og forlikelse. Tårer

rant fritt hos mange. I Miyakojima var det ikke mange mennesker på møtene, men brannen for Jesus og Guds besøkelse var like sterk. Det var rent overveldende å oppleve lengselen, forventningen og begeistringen hos folk. Herrens besøkelse i Japan har begynt, og ingen kan stoppe den.

Henry Gruver er norskættet amerikaner, og han er "bønne-vandrer." Lik Abraham har han vandrer fra sted til sted for å innta det åndelig. Hans tjeneste er bokstavelig talt "fot-arbeid." Han har levd livet i lydighet mot Guds Ånds ledelse. I de siste 12 årene har han besøkt Japan årlig, gjerne to ganger på ett år. I år kom han i oktober, og jeg var hans tolk i de to siste ukene. Jeg var med ham til Fuji (by), Mishima, Tokyo, Iwaki (Tairakirken), Oodate i Akita fylke, Aomori og Fukushima (by). Han går gjerne til shito tempel og buddhist-tempel for å be Jesus, Ærens Konge, å komme inn og frigjøre folk fra

avgudsdyrkelses bånd. Man bare merker når han ber at det skjer noe virkelig i åndelig verden. Gruver har vært over alt i Japan, og sammen med lokale kristne har han "revet ned murer og vegger" av djevelens verk. Han ber også for mennesker. Etter hvert møte ber han for hver person som kommer for forbønn. Han tar god tid til hver enkelt. Ofte taler Gud gjennom ham direkte til vedkommende. Jeg har forstått at Gud har brukt en slik som ham og avkreftet djevlelske høyborger og utrustet Guds folk i Japan.

JAPAN ER RYSTET PÅ ALLE MÅTER.

For et par dager siden ble en liten by i Hokkaido ødelagt av virvelvind. Slikt hadde aldri hendt før. Den politisk situasjonen er ustabil. Skolevesenet er rystet av mobbing, selvmord og fusk. Det er økonomisk usikkerhet, menneske-relasjons brudd, moralsk nedtur osv. Landet og folket synes å gå under. Midt opp i dette drar Herren til seg

et folk. Folk ser behovets enorme omfang og sin egen maktesløshet, og derfor søker de Ham desperat. De er ennå ikke så godt synlig på overflaten - kanskje. Men Herren forbereder sin hær over alt i Japan. Det fikk jeg oppleve på alle reisene.

KJÆRE GODE VENNER!

Deres bønn og offer er i ferd med å bringe stor innhøstning her i Japan! Må Herren fylle dere med usigelig stor glede når dere ber for Japan!

"Løft hodene, dere porter! Og dere evige dører, løft dere, så herlighetens konge kan dra inn! Hvem er denne herlighetens konge? Herren, sterk og veldig. Herren, mektig i strid. Løft hodene, dere porter! Og dere evige dører, løft dere, så herlighetens konge kan dra inn! Hvem er denne herlighetens konge? – Herren, hærskares Gud, han er herlighetens konge." (Salme 24:7 – 10)

KJÆRE DYREBARE MISJONSVENNER

“Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys. De som sitter i dødsskyggers land, over dem skal lyset stråle.” (Esaias 9:2)

Det er ikke mye som minner om mørke og dødsskygge her jeg sitter og ser ut mot Stillehavets solbelyste bølgeskum – fylt av glede og gode minner ved smilende og høflig japanere i dette vakre “soloppgangens land.” Men Japan preges mer og mer av både hørbare og skjulte rop i dette landet hvor døden døkes og dyrkes og herjer: 5 millioner aborter i året - stadig økende antall selvmord, drap av barn, drap av foreldre.

“Gud vær oss nådig, gi oss nåde til å forkynne ditt lys, din frelse, ditt håp – ditt liv – Deg Selv – som aldri før.” Det er bare evangeliet forkynt i Åndens kraft som kan redde denne nasjonen fra selvødeleggelse.

Vi har bedt om vekkelse for Japan i årtier og det store er at det nå er mer og mer klart at Guds besøkestid har begynt! Jeg overlater til Akira som har reist nesten land og strand rundt som tolk for flere av Guds sendebud til Japan i høst å beskrive dette nærmere. Siden dette er vårt julebrev vil jeg være mer personlig og takke dere igjen for hvordan dere har stått trofast med i bønn og offer og gjør det mulig at vi får være og virke her i våre kallsland.

Det var igjen en herlig og styrkende opplevelse for oss som familie å besøke og møte så mange av dere i sommer. Vi kom denne gangen først og fremst fordi jeg trodde det ville bli siste sjanse til å være sammen med min mor. Jeg fikk være med henne daglig mye av juli og hun spiste nesten ikke – men tidlige blåbær på gren

som jeg fant i skauen forsynte hun seg av med glede. Så kom min søster og vi fikk frihet til å dra til misjonsstevnet og møter – og familiestevne i Beitostølen. Vi skulle etter planen dra til Bergen 9. august og fly derfra til Japan 11.

8. august kom telefon at mor var blitt mye verre og vi fikk fred for å være med familie og slekt den dagen og dra tidlig neste morgen rett til mor mens de andre dro til Jotunheimen og Per Gynt forestilling.

Mors ansikt lyste i et himmelsk smil da hun fikk se barna våre – og når jeg lyste velsignelsen over henne. Jeg fikk være hos henne til hun døde i armene mine 9 – 10 timer etter. Det ble Guds ord og bønn og da jeg sa “nå kommer Jesus og henter deg” trakk hun sine siste sukk halv to om natten. Mer enn sorg var det fryd hos meg over Guds ledelse og nåde og at mor var vunnet for evig. Vi fikk forandret flybillettene og Akira forrettet den fine begravelsen. Hvor stort at jeg som alltid har vært lengst vekk fikk være den nærmeste både da mor fikk hjerneslag for 7 år siden og nå ved avslutningen.

Tilbake til Japan flyttet vi rett inn i vårt eget hus takket være arv fra mine foreldre og et godt banklån i Japan. Huset var brukt et år til visningshus, så vi dermed fikk det billigere og mye ekstra. Bla. er det et pent lite haveanlegg med parkeringsplasser til 4 biler foran huset på tomten på 234 m². Vi har vært for travle til å ha kommet helt i orden og få flyttet ferdig, men vi takker Gud hver dag for dette lettvinne, pene og behagelige huset som vi gjerne vil ha som base så lenge vi lever.

Barna vokser og trives. Paul Mondo er blitt 19 og vel 180 høy og går siste året på skolen i

Tokyo. Han studerer særlig japansk kultur og språk og musikk, sang. (Alt studeres på engelsk der.) Gud har nok særlig gitt ham en gave på sangens område. Det var gripende å høre ham synge “You raise me up” i mors begravelse.

David Chikara (16) trener stadig på sin sologitar og er med og akkompagnerer ved de ukentlige skoleandaktene. Han har valgt spansk som ekstra språk og hjelper gjerne med matlaging.

Hanna Izumi (14) er stadig pliktoppfyllende med skolearbeidet og det gir nå fine resultater. I høst har hun vært på skolelaget for volleyball og det har blitt mange seire i turneringen med andre skoler. Hun vil gjerne høre Guds stemme og gleder seg over å kjenne at Han har talt til henne.

Vi takker Gud for alle som ber for barna våre. De har blitt såret (særlig David) over for sterk vektlegging på regler og forbud ved det lille internatet ved skolen de er på. Det er ikke lett å være så mye adskilt fra dem, men Han gir nåde og vil vende alle ting til det gode når vi elsker Ham.

Vi vil ønske dere alle gode venner en rik advents- og juletid hvor Herren bevarer og gir glede og nye velsignelser.

Masse kjærlige hilsener fra Anniken

JULEHILSEN FRA NINA

HEISANN ALLE SAMMEN!

Nå går det i sus og dus her borte i Iwaki med oppussing av den nye cafe'en. "Lighthouse" er navnet, og vi har fått gjort mye av det høyst nødvendige, som å bore hull i veggene fra det ene rommet og inn til det andre, fjerne to av de fire dørene og rive noen vegger for å få scene plass. Vi har malt sceneområdet og jobber nå med å bygge scenen. Vi var så heldige å få besøk av to staute karer fra Sub Church. De hjalp

til MASSE, og de bygde også en supersolid "counter" eller bardisk som det heter på norsk. Samtidig som vi jobber med dette, er det fortsatt viktig å være ute enda for å skape kontakter med folk kjenner jeg. Har snakket om denne nye "Lighthouse"-plassen til alle som kommer min vei, de spør meg hvorfor jeg er i Japan, og ikke minst Iwaki, og da får de jo naturlig nok et 15 min foredrag om den nye plassen og om min snille arbeidsgiver og beste venn Jesus som syntes

det var en fin ide og sende meg her til Iwaki. Og det er mange som sier at de gleder seg til cafeen åpnes. Vi vet enda ikke når åpningsdagen blir, men håper på snart. Vi jobber så lenge vi har penger til å kjøpe maling og det vi trenger.

TUSEN TAKK

til alle som er med og støtter, vi setter så utrolig pris på det og trenger det så utrolig. Jeg håper og ber om at denne "Lighthouse" plassen skal bli et slikt sted hvor mennesker kan få kjenne ro og fred og bli møtt av kjærlighet - og et sted hvor de kan få lov til å bruke sine kreative sider og få lov til å være seg selv. Gud har en plan med denne plassen, det tviler vi ikke på.

DET BEGYNNER Å BLI KALDERE OG KALDERE HER

men sola skinner over byen her, og det er bare nyyyydeli vakkert av høst. Jeg elsker å være her, og jeg er så tilfreds og glad. Gud har gitt meg en glede som ikke kan forklares, og folk ser den. Her en dag satt jeg på en cafe hvor en begynte å snakke med meg. Vi snakka kjempelenge og han sa "Du er så glad du, er det fordi du er kristen det?" Da ble jeg enda gladere og sa at ja, jeg tror Gud gir meg masse glede i hjertet for at han vil at jeg skal gi det videre.

Ja Gud gir meg virkelig alt jeg trenger, og det beste er at han er sammen med meg hele tida, hvor enn jeg går.

Takk for at dere husker på oss her nede og ber for oss. Vi trenger det:)

Ha en nydelig førjulstid og spis masse mandariner. Kjempestort smil og et supert jule-bukk fra meg,

EN KIRKE UTE

— framgang og forfølgelse blant Kinas kristne

Hvor mange de er vites ikke med sikkerhet. Kanskje 30 millioner, kanskje 70. Men det spiller for så vidt ikke så stor rolle. Poenget er at de er mange, blir stadig flere, at de trofast samles i små og store husfelleskap og at de er ulovlige.

Tekst og foto: Silje K. Maudal, Misjonstidende

Ernst Harbakk

6. juni 2006: Pastor Gong Shengliang leder for Sør Kina Kirke har igjen blitt slått i Hong Shan-fengselet. Som resultat av slagene mistet pastoren blant annet hørselen på det høyre øret. Fysiske angrep har skjedd også ved flere tidligere anledninger. Pastor Gong er innenfor murene på grunn av sin stilling. Opprinnelig fikk han dødsdom, men etter internasjonalt press, ble den omgjort til livstid.

10. juli 2006: Pastor Zhang Rongliang er dømt til syv års fengsel til tross for at han er alvorlig syk, og pastor Xu Shuangfu har fått dødsdom sammen med to andre pastorer. Virkelige personer. Virkelige hendelser. Nyheter om forfølgelse av kristne og for så vidt også andre religiøse grupperinger i Kina, er mange.

Vil være uavhengige

Kinesiske myndigheter hevder at kristne har religionsfrihet. De må bare være registrert og utøve sitt kristne liv i regi av den statlig anerkjente sammenslutning av protestant-

iske kirker; Kinas Kristne Råd eller Tre-selv-kirken som den populært kalles. Likevel velger mange, ja, faktisk de fleste, å ikke bli registrert som en del av denne sammenheng.

– *Hvorfor velger de å slik bryte loven?*

Asiasekretær for Areopagos og tidligere misjonær for Det Norske Misjonsselskap (NMS), Ernst Harbakk, gir følgende svar: – Hovedårsaken er nok at mange kinesiske kristne ønsker full religionsfrihet med blant annet mulighet til å utøve gudstjenesten, forkynne og gjennomføre kirkelige aktiviteter slik som det passer dem uten politisk kontroll. En annen årsak kan være teologiske forskjeller i forhold til den protestantiske "enhetskirken" eller Tre-selv-kirken. Harbakk sammenlikner situasjonen med slik den var for de tidlige haugianere: De påropte seg retten til å forkynne Ordet i frihet og uten kontroll, og for det ble de straffet. Landkoordinator for Asia i NMS, Inger Kari Søyland, er langt på vei enig i Harbakks svar på spørsmålet. Men hun legger til at manges skepsis mot å la seg føre opp i statlige registre grunner i frykten for at det kan misbrukes. Det har skjedd tidligere, blant annet i 1958 og under kulturrevolusjonen fra 1966 til 1976. Ingen vet hvor mange som ble fengslet, torturert og drept i disse årene. Harbakk understreker at å ikke registrere seg slettes ikke er et uttrykk for oppvigleri. Tvert imot, de kristne er opptatt av å være gode samfunnsborgere som opptrer ærlig, betaler skatten sin og viser

nestekjærlighet.

Økt kontroll

I mars 2005 innførte kinesiske myndigheter en ny lov som skal regulere landets religiøse aktiviteter. Etter det har landets mange uregistrerte menigheter opplevd økt forfølgelse. Harbakk bekrefter at Kina nå er inne i en periode hvor det politiske grepet strammes til, men at han håper det snart vil løsne igjen.

– *Hvorfor skjer dette nå?*

– Det kan være mange grunner til det, og det går alltid litt i bølgedaler. Kinesiske myndigheter har et stort behov for kontroll, og de er bekymret for at religiøse sammenhenger skal utvikle seg til politiske grupperinger. Kanskje de føler et behov for markere seg: Å vise at de er fullt klar over husmenighetenes aktivitet, for de aller fleste husmenigheter er kjent, svarer Harbakk.

– *De møtes altså i full åpenhet?*

– Ja, noen steder kan de det. Omfanget av forfølgelse varierer fra lokalsamfunn til lokalsamfunn. Poenget er at enhver kristen aktivitet som ikke er innenfor den registrerte protestantiske kirke og de reguleringer som staten har bestemt, er ulovlig. Dermed kan pågripelser og annet skje når som helst. Dette er en visshet som et hvert husfelleskap må leve med.

Store nettverk

Da utenlandsk misjon trakk seg ut av Kina i 1948, regnet man med at om lag 800 000

NFOR KIRKEN

En uregistrert menighet samles i det fri. Foto: R. Rasmussen

kinesere tilhørte den protestantiske tro. I dag er ca 25 millioner registrert i Tre-selv-kirken og i tillegg kommer husmenighetene. Antallet kristne tilsluttet disse er svært usikkert, men Harbakk mener at man med rimelig sikkerhet kan anslå i alle fall rundt 30 millioner. Andre opererer med langt høyere tall. – Bare i Beijing regner myndighetene med at det er rundt 3 000 slike husfelleskap, sier Harbakk og mener at det var til velsignelse for kirken at misjonen måtte trekke seg ut. Kristendommen har blitt kinesifisert og oppfattes slik som en del av den kinesiske verden. Mange av de kinesiske husmenighetene er organisert i store nettverk som kan telle flere millioner mennesker og tusenvis av menigheter. Noen av dem kan ha flere hundre medlemmer, andre bare 15-30 personer. Og nettverkene vokser fort til tross for motstanden.

– Hva er årsaken?

– Det er mange grunner en kunne peke på. Viktigst er den klare forkynnelsen om forsoning og tilgivelse. Budskapet har i

seg selv evne til å møte mennesker i deres situasjon. Det sosiale er også en betydningsfull faktor. Familien har alltid vært viktig i kinesisk kultur, og mange av disse menighetene fungerer som omsorgsfulle storfamilier.

– Hvem er det som blir kristne?

– For noen år tilbake ville jeg svart med tre ord: kvinner, gamle og personer uten utdanning. Nå er svaret: unge, mannlige og høyt utdannede. Tidligere var veksten størst på landsbygda, men nå finner mange troen også i storbyene, særlig i studentmiljøene. Dette bekrefter blant annet dokumentarfilmen "Korset – Jesus i Kina". Der møter vi mange såkalt intellektuelle som forteller om sin omvendelse, svarer Harbakk og tilføyer at trenden er den samme innenfor den registrerte kirke.

Buddhismen i kraftig vekst

Kinesiske myndigheter tillater i begrenset grad det de regner som fem ulike religioner: taoisme, buddhisme, islam, protestant-

isme og katolisisme. Samtlige grupperinger opplever renessanse. Størst tilvekst har kanskje buddhismen. Ifølge Harbakk dannes det på landsbasis tre nye buddhisttempler hver dag: – Buddhismen, som alle andre religioner, opplevde voldsomme forfølgelser under kulturrevolusjonen.

Buddha-statuer ble brent eller sveiset ned og templene ribbet. Nå settes statuene på plass igjen. Det er vanskelig å anslå hvor mange buddhister det er i Kina, men kanskje så mange mye som 25 prosent av befolkningen, meddeler asiasekretæren i Areopagos.

Med sine 1 287 millioner innbyggere må det å overvåke det religiøse liv i Kina være en formidabel jobb! En umulig oppgave?

”Man kan arbeide uten å be, men det er en dårlig ide. Men man kan ikke be oppriktig, uten å arbeide. Ikke vær så travel med ditt arbeid for Herren at du ikke har kraft til bønn. Ekte bønn krever kraft”
James Hudson Taylor

NORGE

Be for Aksjon Håp. At vi må bli i stand til å rekruttere 50 000 bøssebærere, og at vi må nå målet å samle inn 65 millioner kroner. (EOM får da tildelt ca 300.000 kr.)

KINA

Be for de kristne i Kina. At de må nå ut til områder som er uberørt av evangeliet. Be for de mange kinesiske kristne som sitter i fengsel for sin tro denne julen.

JAPAN

Be for Lighthouse (fyrtårn) – tidligere E-street club. Be om at mange må besøke de forskjellige aktivitetene på stedet.

JULEGAVETIPS

CD FAMILIEN MORI

Akira og Anniken er misjonærer i Japan. Akira er født og oppvokst i Japan, men reiste i ung alder til Norge. Etter 20 år i Norge reiste han hjem til Japan som misjonær. Akira er pastor i Taira-kirken i Iwaki og har ved siden av sitt engasjement i Japan også besøkt land som Fiji, New Zealand, Australia osv i forbindelse med sin rolle som leder i den tverrkirkelige bevegelsen Prayer Summit. Anniken har vært ute som

misjonær for EOM i 35 år og er blant dem som virkelig har vokst seg sammen med det japanske samfunnet. Hun driver blant annet med engelskundervisning for japanere. Ellers jobber hun med å følge opp folk som kommer i menigheten, går på sykebesøk, driver søndagskole og tar over som pastor når Akira er borte. Sammen har de barna Paul Mondo (19), David Chikara (16) og Hanna Izumi (14).

CD-en kan fåes kjøpt fra kontoret. Pris 100 kr + porto

DVD KINA

10 *En enestående dokumentar om den kristne kirke i Kina*, står det på omslaget, og det er akkurat det den er. Det er første gang det kommer ut en så omfattende dokumentasjon om husmenighetsbevegelsen i Kina. Det er både inspirerende og svært nyttig. Den gir en realistisk skildring av hvordan mennesker møter Jesus i Kina i dag. Det er alt fra helt dagligdagse

problemer til fengsel og tortur som beskrives. DVD'en på fire timer er meget godt laget og blir helt sikkert til inspirasjon for mange Kina-venner i Norge og hele den vestlige verden. Vi har veldig mye å lære av de kristne i Kina.

DVD'en kan bestilles ved å ringe kontoret.
Tlf. 22 60 94 40. Pris: 249,-

Gunnar Ruud as

www.gunnarruud.no - post@gunnarrud.no

catering-selskapsmat

snitter-koldtbord-rundstykker-baguetter-forretter-hovedretter-gryteretter-desserter-kaker-grillmat

Tel: 23 30 25 00 - Norderhovsgt 7, 0654 Oslo

BEGYNNELSEN PÅ NOE NYTT

Norsk kvalitet
i
75 år

Strai | norform |
KJØKKEN & BAD

STRAI KJØKKEN
Setesdalsveien 240 • Tlf.: 38 00 33 00 • www.strai.no

BYGGMESTER

Jørgen Dovland AS

forhandler for BoligPartnerHus

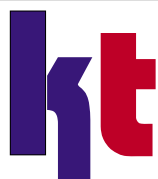
Nybygg - påbygg - rehabilitering
Vi bygger din drømmebolig

Skippergata 94,
4614 Kristiansand
Tlf: 380 98 209

Boligleverandøren
Karmøy AS

Postboks 52-4275 Sævelandsvik
TLF: 52 84 60 90 FAX: 52 84 60 91

www.ktrading.no

KARMØY TRADING AS

BYGNES INDUSTRIOMRÅDE • 4294 KOPERVIK • TLF: 52 85 69 90 • FAX: 52 85 69 99

OPPORTUNITY CONSULTING

Internasjonal konsulentvirksomhet innen misjon, bistand og mikrofinans
Roy Mersland • E-mail: mersland@online.no • Telefon: 92434333

B

retur:

Evangelisk Orientmisjon
Postboks 5369, Majorstua
0304 Oslo

Ettersendes ikke. Men returneres til avsender med påtegning om ny adresse

Gilles & Cecilie

Vi er med!

« Aksjon håp gir vår organisasjon en unik mulighet til å nå ut med hjelp til mennesker i nød. Vi oppfordrer alle våre støttespillere og venner til å engasjere seg i Aksjon Håp. »

Andreas Håvik
Generalsekretær i Evangelisk Orientmisjon

FYLL EN BØSSE MED HÅP

Aksjon Håp er kristen-Norges nasjonale bøsseaksjon for en bedre verden. Alliansen består av tyve misjonsorganisasjoner med prosjekter i alle verdensdeler. Vi håper du blir med å fylle bøssene 10. desember i år.

Registrer deg som bøssebærer på sms:
Send: HAP <navn> <postnr.> <poststed> til 2030.
Eks: HAP Jens Jensen 5012 Bergen (1 kr).
Du kan også registrere deg på www.aksjonhap.no

Gi en gave på 175 kroner til Aksjon Håp.
Ring 820 44 060. Din hjelp nytter!

Nasjonal bøsseinnsamling **10** 2006 **desember**